

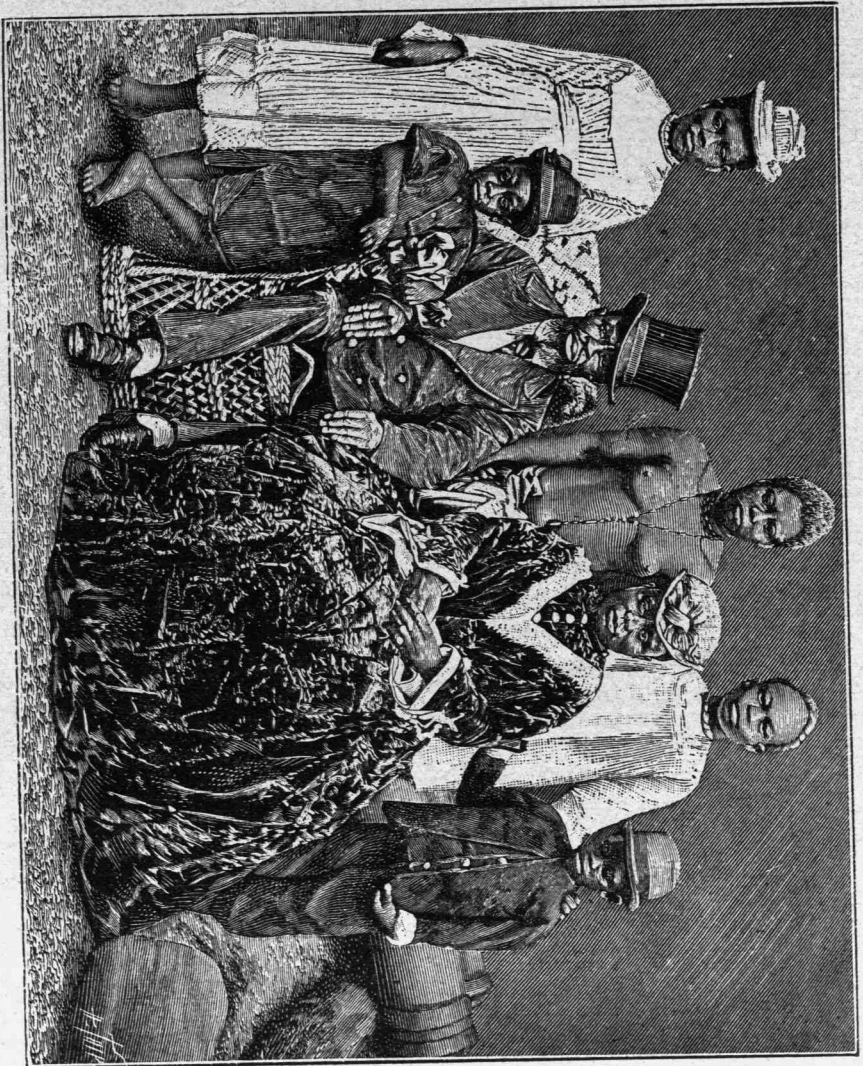
Η Ω Ρ Α

ΕΖΗΤΗΣΑ μιὰ μάγισσα καὶ πῆρα νὰ τῆς πῶ:
Γιατὶ σὰν κάθομαι κοντὰ σ' ἐκείνην π' ἀγαπῶ
ὁ χρόνος φεύγει καὶ περὰ μὲ τὰ φτερά ἀνοιγμένα
κ' ἡ ὥρα φαίνεται στιγμὴ 'ς ἐκείνην καὶ σὲ μένα;

Καὶ μ' ἀπεκρίθ' ἡ μάγισσα: Φτωχὲ μου ποιητῆ,
δὲν ξέρει ὁ νοῦς σου τί ἐρωτᾷ, δὲν ξέρει τί ζητεῖ
ἡ εὐτυχία εἶν' ὄνειρο κ' οἱ ἄνθρωποι διαβάται,
κ' ἐκείνος ποδ' ὄνειροῦνται θὰ 'πῆ καὶ πὼς κοιμάται
κ' ὅποιος κοιμάται λησμονεὶ καὶ δὲν καταλαβαίνει
πὼς φεύγ' ἡ ὥρα, πὼς περνᾷ, πὼς ὁ καιρὸς διαβαίνει.

(Μάιος 1900)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ



✻ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΗΜΑΙΝΟΥΣΑ ΕΝ ΡΟΡΤΟ-ΝΟΒΟ ΤΗΣ ΔΑΧΟΜΕΝΗΣ (ΑΦΡΙΚΗ) ✻